

המשך סיפור לשבת – פדיון מאוחר.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

פניו של היהודי קדרו והוא פרץ בבכי. לאחר שנרגע סיפר: "אחי הוא איש עסקים, לפני כשנתיים הוא היה אמור לקיים סידרת פגישות בישראל. בנו הבכור אריה הפציר באביו, שהוא רוצה להצטרף. אחי לא הסכים, בטענה שבזמן לימוד לא נוסעים, אך הילד התעקש. ללא שום סיבה סבירה, אחי נעתר לאריה והם נחתו כאן. אריה הצטרף לאביו לכל פגישותיו, ובערב הם הגיעו לשיעור שלך. אחי שלמה קובע כבר שנים עתים לתורה ולא רצה להפסיד זאת, ומן השמים גלגלו שהם יגיעו אליך. אחי חודש הם עלו למטוס וטסו ישירות לניו-יורק. היתה זו שעת בוקר השנייה חצו את כביש מתחם בית הנתיבות כדי להגיע למונית מעבר לכביש. אריה הקדים את אביו, ואך דרכה רגלו על הכביש וטנדר מסחרי שדחה בחוסר זהירות פגע בו... למוות.

האם הרב לא שמע על התאונה המחרידה הזו? הדבר פורסם בכל אמצעי התקשורת, שאלני האבל. המקרה הזה אכן פורסם, אך לא קישרתי בין הילד שישב בשיעור דף היומי לבין הילד שנהרג בנסיונות מחיריות. כשיצאתי מניחום האבלים, צועד בסימטה המובילה לביתי, עצמתי את עיני ונוכחתי בפדיון הבכור של אריה. בעודי דורש ומפלפל בעיקרי דיני המצווה, אריה נשען עלי, מחבק אותי חזק חזק עם דמעות בעיניים ולוחש לאוזני "עכשיו אני מרגיש יהודי מושלם, אני פדוי על-פי התורה". כמה צריך להתמלא בתודה לד', שזיכה את הנשמה הטהורה בפדיון בכור, בטרם שבה אליו.

ר' לוי, עד כאן סיפורו של הרב מלמד שלנו. אגב את הסיפור הזה הוא השמיע לנו עת שעסקנו בסוגיית בכור שנטרף, האם הוא חייב במצוות פדיון או לא. לשיקול דעתך.

פרי קטן מאחורי הסיפור

לא פעם קורה שהפקס האישי שלי מוציא לאור מכתב שהקריאה בו היא מפרכת ממש. גם המכתב הנ"ל שהוגש לכם בשינויי עריכה מחייבים, ענה על הקריטריון הנ"ל. בכל פעם מחדש דחיתי את הקריאה בו, עקב עלילום השם של הכותב מחד, והכתב המטושטש מאידך. רק השבוע מצאתי שביבי זמן באישון לילה לפענח את המוצר, והנה הוא לפניכם. עוד קורט נשגב מדקדוק ההנהגה של ההשגחה העליונה.

מילתא דבדיחותא

מה אפשי אפשי?

אליהו הלוי. *אליהו הלוי אפשי אפשי מה אפשי אפשי*

– "קמא" במוקד והתקשט איוס ונוכא, היא אונא
"קושי יצא אמהיטה, התקשט היו משוקא אא
יבואי אמוד קושי הצמא אלוס".
– "sk מה אפשי?", שאלא החכמה.
– "מה יבואי אפשי", היא אונה אה, "כצאי אקופא חואיס..."

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"דבר אל אהרון ואמר אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" (ח' ב')
כתב הבן איש חי זיע"א, שהמילוי של האותיות של המילה "מנורה", שוות למילה "זית".
(40), גו"ן (56), ו"ו (6), ר"יש (310), ה"ה (5). מילוי כל האותיות ביחד שווה 417 כמנין "זית".

וא"כ הפסוק מתפרש נפלא, "אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" - "פני המנורה" - כלומר האותיות שבפנים המנורה - המילוי של האותיות "מנורה", שווה בגימטריה למילה "זית" - היינו שם, שעל ידו "יאירו שבעת הנרות" - שמצווה להדליקם בשמן זית.

[הבן איש חי]
ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה
לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"
קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.
אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"
מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

הגרלה על
הפתעה בתהילים
פרטים
בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 19:27
יציאת השבת: 20:19
רבנו תם: 14:21
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

361

לינוג הנזן:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג' וזוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'י

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא

הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה, רפאל בן לירז, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה-
מרים אהובה בת מולוק,
אריה בת חביבה-
מייכאל בן גולדה-
רונית בת מרים,
שאל בן יפת-
ציונה בת רחל,
מירב בת ציונה-
יעל בת מירב,
לע"נ: שלום בן סעדיה *
רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

פרשת בהעלותך

החזרת אבידה ושכרה בצידה

ונסע דגל מחנה בני-דן מאסף לכל-המחנות. (י', כ"ה)

מאסף לכל המחנות, נאמר בתלמוד ירושלמי, לפי שהיה שבטו של דן מרובה באוכלוסין, היה נוסע באחרונה וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחזירו לו (רש"י)

מרצה בתנועה לחוזרים בתשובה, נפגש עם חברו החקלאי, משכבר הימים, אשר סיפר לו סיפור מפעים זה:

לדאבון ליבי, עקב הוצאת, אבד לי כל היבול החקלאי שכה ציפיתי לו ותליתי בו תקוות רבות. החלטתי לערוך את חשבון חובותי ונדהמתי לגלות, שסך כל חובותי מגיע לחמישים וחמישה אלף לירות. ידעתי כי רוששתי, ואני בפשיטת רגל, אט אט ניסיתי לערוך תרשים של החזרת חובות, וראיתי כי מצבי חמור מאוד.

על מנת להשכיח את צערי ואת מרת נפשי, החלטתי לצאת מן הבית כדי להשתתף בחתונה של ידיד, שעמדה להתקיים באחד האולמות שבעיירה הסמוכה. נסעתי לשם, החניתי את רכבי בחפזון ומיהרתי לצאת, כדי להגיע לאולם מבעוד מועד, אך הופתעתי לראות, כי על כנף המכונית שחנתה לימיני, מונח תיק צד גדול ללא בעלים. הרימותי אותו, ונדהמתי מכך שהיה כבד מאוד.

כאשר פתחתי אותו, ראיתי חבילות חבילות של שטרי כסף. ללא מחשבה יתירה, פתחתי את דלת מכוניתו, השלכתי את התיק אל רצפתי. נעלתי את הדלת ומיהרתי לחופה.

בתום החתונה, חזרתי למכונית. ראיתי אדם ניצב בסמוך למכונית, עליה היה מונח 'תיק המטמון' והתנהגותו נואשת. היה הוא אחוז דאגה. שוטר שעמד לידו ניסה לעודדו ולהרגיעו. התברר, שלפני עמד 'בעל האבידה' עצמו, אשר סיפר כי אדוניו, בעל תחנת דלק מפורסמת, נתן בידו את פדיון השבוע האחרון, כדי שיפקידו בבנק. הוא עצמו אינו זוכר, היכן הניח את התיק, וכיצד נעלם.

ניגשתי אליו ושאלתי: מה היה סכום הכסף שהיה בתיק? "חמישים וחמישה אלף לירות" השיב, למרבה הפלא... לרגע חשבתי בליבי, כי מן השמים זימנו לי את המטמון. כדי שאשלם את חובותיי ואחלץ מן המצוקה. אף חשבתי, כי מן הראוי, שאתעלם מן האיש ומבעייתו, ואנה בתבונה: 'מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה!' איך מצפוני הורה לי אחרת. הבנתי, כי איטיב עם עצמי, אם לא אבנה על חורבנו של הזולת. קראתי לאיש, פתחתי את רכבי והחזרתי לו את רכושו.

כאן עצר החקלאי לרגע, הביט סביבו ושאל אותי: האם אינך חושב שנהגתי שלא כדין? האם לא הייתי שוטה, כשהחזרתי לו את התיק. הן זימנו לי את הכסף מן השמים, האם לא רצו שאקחנה? איך אני ניסיתי להעמידו על טעותו ולהסביר לו את ההלכות העוסקות בחפץ שהונח - ולא אבד, וכן, אף אם התיק היה אבוד ולא מונח, היה מחובתו להכריז על האבידה ולמצוא את בעליה, ובסיום, החמאתי לו על התנהגותו הישרה.

לאחר כשנתיים, נפגשנו שוב. היה זה בסמינר לתודעה יהודית, שאורגן על ידי אחת התנועות העוסקות בהפצת היהדות. החקלאי קידם את פני במאור פנים ובשמחה. הכיפה - שהייתה על ראשו נראתה מונחת שם באופן קבוע, ולא כמזדמנת. ציציותיו השתלשלו החוצה, וכל כולו - שומר מצוות כבעל תשובה, חיך חיוך רב משמעות, לא עוד פני תוגה, עצב או מרירות. היה נראה שבע רצון ומדושן עונג, הזכיר לי את אותו מעשה, ואמר: בוא תשמע את סופו של המעשה.

אף שעברו שנתיים, הוא המשיך לספר את סיפורו, כסיפור בהמשכים, כאילו זכר היכן בדיוק עצרנו: המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1

מצבי הכלכלי הלך והדרדר, הגעתי עד לפת להם ממש. את חובותי לא יכולתי לפרוע, נאלצתי, מחוסר ברירה, להעמיד את אדמותי למכירה. שלוש מאות אלף לירות היה המחיר המקסימלי, שהמודדים, המתוכנים והשמואים העריכו, שיהיה ניתן לקבל תמורת הקרקע. היה זה מחיר טוב, וחזיתי בסבלנות עד שיימצא לקוח, שיהיה מוכן לשלם מחיר כה גבוה... אך מה עשה הקב"ה? גרם להפצת שמועה, כי האזור שבו מצויה הקרקע, עומד להחליף את יעודו - מקרקע חקלאית לקרקע עירונית. בין לילה קפץ המחיר, כעבור ימים אחדים מכרתי אותה בשלוש מאות חמישים וחמישה אלף לירות, חמישים וחמישה אלף מעל למחיר שמעריכים העריכו. כעבור זמן קצר, התברר שהייתה זו שמועת שווא. אלה שתיכננו את שינוי היעד של האזור חזרו בהם, בגלל לחצים של ארגונים ותנועות חקלאיות, והמחירים חזרו לרמתם ההתחלתית. כעבור חודשים אחדים, שבתי ורכשתי את אדמתי, לאחר שהחליפה מספר בעלים, ושילמתי עבורה שלוש מאות אלף לירות בלבד. נותרו בידי חמישים וחמישה אלף לירות עודפות, אשר אפשרו לי לשלם את חובותי ולהחליף ממצוקותי... (מפנקסו של מרצה - גרוזמן)

הקב"ה מזמן לנו ניסיונות על כל צעד ושעל, אך יצר הרע, מתעתע בנו ומנסה להניא אותנו מדרך הישר. אדם הזוכה לעמוד בניסיון, שכרו מובטח, והוא עולה ומתעלה מניסיון לניסיון במסילה העולה בית אל...

סיפור לשבת - פדיון מאוחר.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

לכבוד ר' קובי לוי שלום רב, דומני שיש לי סיפור שראוי להתפרסם עלי גליון, שהרי יש בו חיזוק וכלול באשר להשגחה המעניינת והמדוקדקת של בורא עולם. את הסיפור הזה שמעתי מפיו של הרב המלמד של הישיבה שלי, במהלך אחד השיעורים בו עסקנו בסוגיית פדיון פטר רחם. הנה הסיפור לפניך, כפי שציטטתי אותו מפי הרב המלמד.

"אני מוסר שיעור דף היומי בבית כנסת באחת מערי הפריפריה. לשיעור מגיעים בעלי בתים חביבים, העוסקים לפרנסתם במשך היום, ובשעת לילה אחרי מנוחה קצרה, הם אווזים בידיהם גמרא וצוללים עמי לעומק הסוגיות. לפני כ-18 שנה בעודי אברך צעיר מגיד שיעור, נכנסו לבית הכנסת יהודי צעיר חבוס כיפה כבן 40, ולצידו ילד כבן עשר. האב פנה אלי ושאל "שמי שלמה, האם אוכל לצרף את אריה בני לשיעור?"

"האמת היא שילדים מעולם לא נטלו חלק בשיעורי דף היומי שנתתי, ואף לא מצאתי לנכון לשכנע ילדים ללמוד גמרא במסגרת וזיה של דף היומי. במבט חטוף הבחנתי שמדובר ביהודי מסורתי, שאין לו הרבה ידע ביהדות ולא היה ברור לי מדוע הוא כל כך רוצה שבנו ישב עמו. במחשבה שניה השבתי לו "בשמחה, ואני מאד מקווה שאריה (שם הילד) יגלה ענין ואפילו ישתתף בשיעור".

השניים התיישבו ולהפתעתי גיליתי כי לשניים יש הבנה טובה בשקליא וטריא של גמרא, הם שואלים ומבינים כהלכה ומגלים גישה חקרנית לכל נושא שהועלה. אריה הילד היה כה נלהב, ובתום השיעור אף המשיך לשאול שאלות על הדף הנלמד. למחרת הם הופיעו שוב בצוותא, ובמשך כחודש ימים הם הפכו להיות הרוח החיה של השיעור. סברתי לתומי, שהם דיירים חדשים בשכונה ששמעו על השיעור וגילו בו ענין, אך להפתעתי לא כך היו פני הדברים.

ערב אחד עסקנו במצוות פדיון בכור פטר רחם, וצינתי כי מצווה זו נעלה וחשובה ביותר, והיא מעידה על אמונה בסיסית של היהודי הישראלי, שכל מה שיש לו, כל קנייניו הן מתנות ד' יתברך, כולל בנו הבכור, פטר רחם, המהווה ענף של המשכיות הדורות הבאים.

מצווה זו חלה על האב, הסברתי, ואם הוא לא מקיימה, אזי הבן בבגרותו חייב לדאוג לפדייתו. תוך כדי דיבור אני מבחין

שלמה אביו של אריה נע באי שקט על כסאו, ועיניו מביעות מבוכה.

בסוף השיעור הוא ניגש אלי כולו נסער, והחל לספר לי: "אינני תושב ישראל. הגעתי לכאן לפני כחודש מארה"ב יחד עם בני, ובעוד שבוע אנו חוזרים לארה"ב. אנו מתגוררים בעיר שרובה גויים, באזור שכמעט ואין בו יהודים.

גדלתי בבית יהודי רגיל לכל דבר, תמיד אכלנו כשר ולא הסתרנו את מוצאנו. כשנולד בני בכורי אריה עשינו לו ברית מילה כדת וכדין... אבל מעולם בחיי לא שמעתי ולא ידעתי, שיש מצוות פדיון פטר רחם, בחמישה סלעים מן הכהן, אני מבקש לדעת מה צריך לעשות?"

אריה הקטן עמד לידינו שמע את שאלת אביו, והבין שהוא נושא השיחה "כבוד הרב, אם הבנתי נכון אז צריך לפדות אותי... אבא, אנחנו לא חוזרים הביתה עד שפודים אותי, בסדר?" ביקש הילד.

עוד באותו ערב שוחחתי עם פוסק חשוב שהורה לקיים תוך זמן קצר את מצוות הפדיון. הכהן החשוב נתבקש על-ידי האב הנרגש לפדות את בנו, ר' שלמה הגיש לו את חמש המטבעות, הכהן החשוב פתח והרחיב את הדברים על מעלת המצווה, אחר-כך יחד עם כל תלמידי השיעור התיישבו לסעודת המצווה.

האב ביקש ממני שאדרוש, לימיני עמד אריה מחבק את מתני ומרכין ראשו, כולו זולג דמעות של אושר "עכשיו אני מרגיש יהודי מושלם" הוא לחש לאוזני "אני פדוי על-פי התורה".

שלושה ימים אחר-כך השניים חזרו לארה"ב, והסיפור הזה הלך ושקע במרתפי השכחה. שנתיים אחר-כך סיפר אחד מתלמידי, כי יהודי יקר מרמת-גן יושב שבעה, והוא דודו של הילד אריה שפדינו, אחיו של שלמה.

אחרי השיעור הלכנו לנחם אבלים והכירו בינינו. סיפרתי לו על אחיו ואחינו הצעיר שנטלו חלק בשיעור דף היומי, ושאלתי מה שלומם, ובעיקר מה שלום הילד המבריק אריה.

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03



לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

קו הצלת חיים. **03-748-16-11**
קו מגני הצעירים **03-30-415-72**
המדת שמעון

פיצוחי עישמי
כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**

לתרומות לתהילים

ולמסירת שמות חייגו:

052-718-38-66

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת בעלולותן

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה **2:00** בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: **052-718-38-66** **קאו קהאונ'כס!**

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: **052-718-38-66**

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

אהובה

עולם ההדפסות
חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות
במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
טלפון בקי **03-676-8181**
לא גובים
הונעה טלפונית